

KOSMONOSÁK

... máme nos na informace

Občasník žáků

ZŠ Kosmonosy

Červen 2024

X/2



Sprechen sie
English?
PRAGUE

Letem
světem
Do Oxfordu

Speciál

HISTORIE
KOSMONONOSÁKU

NEJLEPŠÍ MOMENTY

Ekokoutek
VÝLET
NA STATEK

Rozhovor s exšéfredaktorem ADAMEM FOLPRECHTEM

nejen o vedení redakce:

„KOSMONOSÁK JE TAKOVÁ RODINA.“

4 AKTUALITY

Zápis prvňáčků

Besedy

Exkurze do Prahy

TepFactor

Etwinning

Jeden svět na školách

10 VERSUS

Paní učitelka Hausenblasová

Paní učitelka Bečková

11 SPECIÁL

Historie KosmoNOSáku – Foto
galerie

12 ZÁMECKÉ KŘESLO PRO HOSTA

Adam Folprecht

14 EXREDAKCE

15 SPRECHEN SIE ENGLISH?

Prague

16 EKOKOUTEK

17 SPORTOVNÍ NOVINKY

McDonald's Cup

Okénko mladého sportovce

18 AUTORSKÉ PSANÍ

Chata ve Vydří

Rudý karakal

20 LETEM SVĚTEM

Do Oxfordu s Martinem

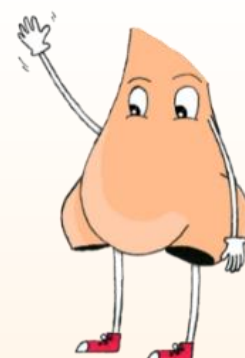




KOSMONOSÁČEK 21

ZÁVĚREM 22

Redakce



SLOVO NA ÚVOD

Nejdražší čtenáři,

rok se s rokem sešel a my vydáváme poslední výroční číslo KosmoNOSáku. Jsem neskutečně pyšná na každého člena redakce, který se kdy podílel na tvorbě časopisu, stejně tak na své kolegyně. Vytváříme dílo trvalé hodnoty, které navždy zůstane součástí historie školy.

U srdce mě hřeje pocit, že jsme dokázali KosmoNOSák udržet i během těžké covidové doby i mé absence ve škole během mateřské dovolené. Těším se, že od příštího školního roku se budeme zase celá redakce potkávat a zažívat nová dobrodružství, na které doteď vzpomínají bývalí redaktoři, jak si můžete přečíst v rozhovorech v těchto výročních číslech. Ano, pokud se vše podaří, tak vyrazíme zase na soutěž o nejlepší školní časopis.

A teď k číslu, které je plné aktualit z poslední doby, neboť na naší škole to zkrátka a dobře žije. Nenechte si ujít opravdu poutavý rozhovor s bývalým šéfredaktorem Adamem Folprechtem. Nevynechejte rovněž rubriku Versus, kde se seznámíte s našimi novými paními učitelkami. No a na konci si zaletíte do univerzitního Oxfordu. Nezbyvá, než se rozloučit a popřát KosmoNOSáku minimálně další desítku a stále tak pilné redaktory.



Mgr. Barbora Marková

Veškeré neoznačené fotografie a obrázky v tomto čísle pocházejí z archivu ZŠ Kosmonosy, od žáků ZŠ Kosmonosy nebo programu Canva.

Vydává: ZŠ Kosmonosy, příspěvková organizace, Podzámecká 1

Časopis KosmoNOSák vychází za podpory ředitelství ZŠ Kosmonosy, SRPŠ a vedení města Kosmonosy.

Náklad: 5 tisků, online forma

Na zámek se přišli zapsat noví prvňáčci

Tento rok pomáhaly sedmé třídy se zápisem do prvních tříd, který se konal ve dnech 12.-13. 4. V pátek jsme se všichni hezky oblékli, rozdělili do skupin a vyrazili pomáhat. Každé skupině byli přiřazeni dva vyučující, kteří nového žáka zkoušeli.

Kolem druhé hodiny odpoledne začaly přicházet první děti se svými rodiči, kteří si šli nejdříve vyřídit potřebné dokumenty a poté jsme si budoucího prvňáčka již převzali my a po cestě jsme si s ním povídali a snažili se ho zabavit. K dispozici byl dětem připravený hrací koutek, ve kterém byly omalovánky, skládačky, hry a pití.

Vyučující si děti vyzkoušeli ze základních znalostí jako jsou barvy, tvary, adresa, kdo chtěl, mohl říci i naučenou básničku. Každý dostal



za odměnu a svou šikovnost malý dáreček a s úsměvem odcházel domů.

Všichni jsme si oba dva dny moc užili, poznali jsme budoucí

prvňáčky a věřím, že jsme byli i užiteční.

Diana Vondrášková

Exkurze páťáků do botanické zahrady

Dne 10. dubna jsme jely obě páté třídy do botanické zahrady, která se nachází v Praze (čtvrť Troja). Měli jsme zde připravený program. Zjistili jsme různé informace o rostlinách. Program byl zaměřen na subtropický a tropický podnebný pás. Nebyli tu jenom rostliny (flóra), ale i živočichové (fauna), např. čichavec líbající, tetry mexické, motýli. A z rostlin např. fíkus škrtič, baobab, kakaovník, bambusovník, aloe vera... Tuto exkurzi jsme si velice moc užili.

*Nikol Juřeníková
Ema Palaštuková*



OPĚT SE ÚČASTNÍME ETWINNINGU

Již od třetí třídy se 5.A zapojuje do projektu eTwinning "Let's Write And Learn English". S třídou 5.A se spojuje škola Mariá Manent v Barceloně (Španělsko). Pracovali jsme na různých projektech a aktivitách, například jsme si vyměňovali vánoční přáníčka a dopisy, měli jsme Kahoot soutěže nebo jsme si společně na jednom z online setkání zaspívali známou vánoční koledu **Rolníčky** katalánsky, česky i anglicky.

Zapojili jsme se v návaznosti na náš projektový *Den osobností* i do projektu "Historical Figures And Famous people" – měli jsme online setkání, při kterém jsme získali informace o osobnostech partnerské školy a z nich jsme vytvářeli profily buď na papír anebo přes iPad. Proběhla i Kahoot soutěž online: Emil Zátopek vs. Pep Guardiola. Zapojování se do těchto aktivit a projektů nás velice moc baví.

Nikol Juřeniková



Filmový festival Jeden svět na školách

Jak je tomu již tradicí, ZŠ Kosmonosy navštívila další ročník filmového festivalu Jeden svět na školách. Třídy 7.A, 7.B a 7.C měly možnost 25. 3. v Kulturním domě v Mladé Boleslavi vidět tři dokumentární filmy otevírající témata kulturní odlišnosti, války na Ukrajině a

jejího dopadu na jednotlivce, občanského aktivismu, ale i genderové problematiky, a zapojit se do následné diskuze.

Diana Vondrášková



Tepfaktor opět prověřil naše schopnosti

a dovednosti

Dne 19. 4. jsme se sešli jako celý devátý ročník v učebně informatiky a řešili jsme, kdo s kým bude v týmu, jak se bude tým jmenovat a rozhodnutí, zda členové chtějí trička nebo vlajky. Následující pondělí jsme přišli do školy tak, jak se chodí běžně, a od 7:50 do 9:30 jsme vyráběli vlajky. Zároveň jsme dostali instrukce, co máme a nemáme dělat při cestě i na místě, a především informace k organizaci hry.

Před odjezdem jsme na nádvoří udělali nějaké fotky týmů a následně v 9:45 přijížděl náš autobus. Přibližně 2 hodiny jsme jeli do Chotilska, kde se nacházela únikovka Tepfaktor. Cesta byla dokonalá, protože jsme měli možnost si pouštět písničky a zpívat si cestou, takže jsme si to užívali. Když jsme přijeli na místo, tak jsme si odložili věci, převlékli jsme se a následně o několik minut později přišla paní instruktorka,



kteřá nám řekla podrobnější informace, jak hra funguje a jaká jsou pravidla. Pak jsme dostali čip a hrací kartičku, do které se při úspěšném splnění místnosti tiskla razítka. Měli jsme 3 hodiny, takže dostatek času na to, abychom toho zkusili zvládnout co nejvíce. Únikovka jako taková byla super, něco bylo jednoduché, a něco bylo náročné na přemýšlení. Byla to fakt sranda a hlavně jsme byli

hodně unavení. Na tabulce jsme mohli vidět průběžné pořadí.

Po 3 hodinách řešení místností jsme byli u konce a následně jsme zjistili od pana učitele Nováka, kdo byl na kolikátém místě. Během toho jsme se fotili podle umístění. Domů jsme odjžděli přibližně v 16:30 a za necelé 2 hodiny jsme byli zpět v Kosmonosech.

Dana Gajdová



Preventivní program KAM

Poruchy příjmu potravy

Jako každý rok, tak i letos nás navštívil pan Jaromír Babka s dalším ze svých preventivních programů pro sedmáky. Tentokrát na téma poruch příjmu potravy. Dozvěděli jsme se, jak může tato nemoc vlastně vzniknout, co je jejími spouštěči a o tom, jak se projevuje. Bylo nám vyprávěno pár velmi zajímavých příběhů z reálného života

holek i kluků, kteří si tím prošli a nemalé procento z nich na tuto nemoc i zemřelo. Pan Babka nás též seznámil s tím, jak se k člověku, který trpí touto nemocí chovat a ukázal nám možnosti, jak mu můžeme pomoci.

Po celou dobu programu jsme měli možnost se na cokoli ptát, diskutovat, říct svůj názor a vlastní

zkušenosti. Pan Babka byl jako vždy velice přátelský, přímý, milý a myslím, že v nás všech zanechal pocit k zamyšlení se, že boj s touto v podstatě psychickou nemocí není snadný a je vždy dobré na ní nebýt sám.

**Diana
Vondrášková**

Drogy

Dne 15. 05. 2024 nás navštívil znovu pan Jaromír Babka. Tentokrát nás blíže seznámil s tématem DROGY. Preventivně jsme si povídali o jejich pro a proti, rozřazovali jsme si je do skupin (např.: legální a nelegální, nebo těžké a lehké).

Představil nám také případ tří mladých chlapců, kteří si spletli houby jedlé s halucinogenními, a poté v důsledku omámení zemřeli (spadli ze skály a nepřežili). Rozebrali jsme též další případy, kdy mladí lidé pod vlivem návykových látek

spáchali životně nebezpečné věci. Odnegli jsme si ponaučení, že drogy něco můžou dávat, ale mnohem více berou. **!NEBERTE DROGY!**

Nikola Končinská

Předsudky

Dne 5. dubna 2024 se konala beseda v rámci preventivního programu KAM, zaměřená na problematiku předsudků. Tato beseda se konala ve všech devátých třídách s cílem osvětlit žákům důvody, proč by neměli předsudky vytvářet a jak mohou předsudky odradit od navazování nových přátelství.

Během besedy bylo diskutováno o tom, jaké negativní dopady mohou mít předsudky na mezilidské vztahy a proč je důležité vyvarovat

se jejich vytváření. Žáci byli seznamováni s různými typy předsudků a s tím, jak mohou ovlivnit jejich vnímání druhých lidí.

Důraz byl kladen také na to, že předsudky mohou bránit ve vytváření nových přátelství a omezovat možnosti poznávání nových lidí. Žákům bylo vysvětleno, že je důležité přistupovat k ostatním bez předsudků a dát jim šanci ukázat svou osobnost a hodnoty.

Beseda byla interaktivního charakteru, žáci měli možnost se zapojit do diskuse a sdílet své názory a zkušenosti s předsudky. Cílem bylo nejen informovat, ale i motivovat žáky k tomu, aby si uvědomili škodlivost předsudků a snažili se jednat otevřeně a tolerantně vůči všem lidem bez ohledu na jejich původ, vzhled nebo přesvědčení.

Michal Sekera

OSMÁCI VYRAZILI DO ČNB

Dne 1. 3. 2024 navštívily třídy 8.A a 8.C Českou národní banku v Praze. Ráno jsme vyrazili autobusem ze školy. Vystoupili jsme na Hlavním nádraží v Praze a odtud začala naše cesta Prahou. Jako první jsme došli k nákupnímu centru Palladium, u kterého se ČNB nachází. Po krátkém rozchodu v centru jsme se vydali dovnitř banky. Jako první jsme museli projít skeny, aby se ověřilo, jestli u sebe nemáme žádné zbraně. Po skenech jsme si odložili batohy a bundy, a shlédli jsme krátký film o historii a vzniku bankovek a první banky v československé republice. Potom jsme prošli velkými dveřmi, které vedly do samotného sejfu s největší zlatou mincí vyrobenou v Evropě, druhou největší na světě. Byla vyrobena roku 2019 na příležitost oslavy 100 let od vzniku samostatného československého



státu. Pro zajímavost, tato mince má průměr 535 milimetrů a váží neuvěřitelných 130,24 kilogramů. Dále jsme si mohli potěžkat zlaté cihličky, anebo si projít muzeum, které se týkalo také historie ČNB a samotných bankovek. Po exkurzi

jsem zamířili zpět na Hlavní Nádraží, odkud jsme vyrazili domů. Všichni jsme se něco nového naučili, a moc jsme si to užili.

Nikola Končinská
Nela Palaštuková

Beseda s paralympijským sportovcem

Dne 10. dubna roku 2024 měli devátáci Základní školy Kosmonosy v rámci hodiny tělesné výchovy nevěšedního hosta – Davida



Drahonínského. David je dvojnásobným českým paralympijským vítězem v lukostřelbě. Jeho příběh je mimořádný. V mládí se věnoval

foťbalu, avšak jedné osudné noci, poté co se vrátil z tréninku, vypadl z bytu ze třetího patra kvůli náměsíčnosti. Tento pád ho paralyzoval a David se ocitl na vozíčku.

Během besedy s devátáky David sdílel

své zážitky a dojmy z lukostřelby, přiblížil jim náročnou přípravu na paralympiádu a podělil se o informace o svém oblíbeném luku. Devátáci se dozvěděli, že Davidův luk je kladkový a má nátah až 25 kg. Dále David svým posluchačům sdělil, že se mu podařilo získat zlatou medaili na paralympiádě v letech 2008 a 2020, což je obrovský úspěch, který si zaslouží velkého uznání.

Michal Sekera

PRVNÍ POMOC S NÁCVIKEM MASÁŽE SRDCE

Jak poskytnout první pomoc se pod vedením zkušeného záchranáře dozvěděli žáci sedmého ročníku na přednášce v Klaudiánově nemocnici v Mladé Boleslavi

zaměřené na kardiopulmonální resuscitaci (KPR). Žáci se během povídání seznámili mimo jiné s aplikací Záchranka. Část přednášky byla věnována také popisu a

použití AED defibrilátoru. V závěru si žáci prakticky vyzkoušeli nepřímou srdeční masáž na figuríně.

Diana Vondrášková



Exkurze do zákulisí Národního divadla

Dne 12. 4. se třídy 8.A a 8.C vydaly na exkurzi do Národního divadla. Mohly si projít celé divadlo odspoda až nahoru. Dokonce se podívaly i na střechu samotného divadla. Dále mohly vidět opony a výzdobu celého divadla. Akorát v tu chvíli se zde stavěly kulisy na další představení. Třídy se podívaly i do salonku, kde viděly několik překrásných obrazů. Například od Bohuslava Schnircha, Mikoláše Aleše, Františka Ženíška,

Josefa Václava Myslbeka a mnoha dalších známých osobností. Na samotné střeše žáci viděli Trigu, nádherné koňské spřežení, od již zmiňovaného Bohuslava Schnircha. Dozvěděli se něco i o minulosti a viděli model divadla ještě před vyhořením. Národní divadlo je nádherná budova, kterou by každý měl určitě navštívit.

Nela Palaštuková





Paní učitelka Hausenblasová

versus

paní učitelka Bečková



PANÍ UČITELKA HAUSENBLASOVÁ

PANÍ UČITELKA BEČKOVÁ

Otázka:

Jaké bylo Vaše vysněné dětské povolání?

Když jsem byla malá, chtěla jsem být návrhářka šperků. Bydlela jsem v Jablonci nad Nisou, kde se vyráběla bižuterie. Měla jsem k tomu blízko, moje mamka pracovala se šperky.

Kromě princezny a špiónky jsem jako malá chtěla být cukráčkou nebo kuchařkou. Milovala jsem, když jsem mohla pomáhat v kuchyni babičce, která mě učila poznávat nejrůznější koření. Až postupem času jsem ve svých snech vyměnila vařečku za malířskou paletu. Láska k pečení mi ale zůstala až do dnešních dnů.

Co byste změnila na naší škole?

Na naší škole bych změnila třeba zvonění. Určitě byste jásali, kdybych myslela zkrátit hodiny a prodloužit přestávky. Co třeba zvolit nějakou melodii?

Na naší škole jsem zatím jen chvilku a pořád trochu nemůžu uvěřit tomu, že učím na zámku. Co bych ráda změnila, je, aby se žáci o přestávkách věnovali méně displejům mobilních telefonů, a aby se při pozdravu usmáli (někteří už to ale dělají 😊).

Dostala jste jako malá poznámku ve škole?

Poznámku jsem určitě dostala. Párkrát jsem přišla pozdě do školy.

Jednu jsem dostala. Bylo to někdy na prvním stupni, a to kvůli tomu, že se mi podařilo připlést do jedné holčičí štouchanice.

Jaký máte životní úspěch?

Z čeho mám radost je, že jsem od malička měla ráda Trosky a podařilo se nám postavit domeček s výhledem na tento hrad.

Myslím, že na životní úspěch mám zatím moc málo odžito. Pokud bych ale přeci jen měla něco zmínit, vzdvihla bych asi umístění jednoho mého tisku ve výběru soutěže Grafika roku 2022 a také zdolání dálkového treku Alpe-Adria-Trail.

Jaký byl váš oblíbený a neoblíbený předmět?

Mým oblíbeným předmětem na základní škole byl dějepis. Chtěla jsem ho i studovat. Ale na gymnáziu jsme měli učitele, s kterým mě tento předmět nebavil.

Možná se to bude zdát divné, ale neměla jsem zrovna v lásce český jazyk. Ty diktáty 😊! Milovala jsem ale literaturu a především tvořivé psaní textů. Ráda jsem měla i matematiku, výtvarnou výchovu nebo dějepis. Vždycky ale záleželo spíš na učiteli než na předmětu. A na mou češtinářku vzpomínám ráda dodnes.

Štěpán Kulich

TY NEJLEPŠÍ KOSMONOSÁCKÉ MOMENTY



Mgr. Barbora Marková

Adam Folprecht:

„Nejradši jsem vedl rozhovory. Vždy jsem se dozvěděl něco nového.“

Po Martinovi Veselém se ujal šéfredaktorského křesla Adam Folprecht, který rovněž působil v časopisu již od páté třídy a mohl tedy od Martina nasávat potřebné zkušenosti. Již od svých začátků se profiloval jako budoucí výborný šéfredaktor, a proto v sedmé třídě padla volba právě na něj. Vytvořil si kolem sebe úzký okruh nejbližších redaktorů, se kterými táhli časopis celé dva roky. Jaké jsou jeho nejoblíbenější vzpomínky spojené s časopisem? Kam vedly jeho cesty po ZŠ? Tohle a mnohem víc se dozvíte v následujícím rozhovoru.

ADAME, JSOU TO DVA ROKY, CO JSI OPUSTIL NAŠI ŠKOLU I POST ŠÉFREDAKTORA. CO SE TI JAKO PRVNÍ VYBAVÍ, KDYŽ SE ŘEKNE KOSMONOSÁK?

KosmoNOSák je pro mě neodmyslitelně spjatý s určitým druhem jakéhosi "rodinného" vztahu. V mém ročníku se sešla úžasná parta moc šikovných lidí, kteří se, co se témat a myšlenek týče, skvěle doplňovali a vycházeli si vstříc. Vybaví se mi hlavně moje „pravá ruka“ (jak byla často nazývána) Ema Ponocná, se kterou jsme se skrz prostředí časopisu více poznali, pořád se často stýkáme - zkrátka se spolu životem od té doby potloukáme tak nějak spolu. Období, které jsem v časopisu strávil, pro mě bylo, je a doufám, že v mé hlavě ještě dlouho bude vnímáno jako opravdu příjemná etapa mého života.

JAKÝ ZÁŽITEK/VZPOMÍNKA TI PRVNÍ VYVSTANE NA MYSLI?

Když jsem poprvé jel na postu šéfredaktora na předávání cen Školního časopisu roku do Brna. Byl to zážitek plný smíšených emocí, přesto na to moc rád vzpomínám.

ÚČASTNIL SES KRAJSKÝCH I REPUBLIKOVÝCH KOL SOUTĚŽE ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU. KTERÁ AKCE TI PŘIŠLA LEPŠÍ?

To asi nedokážu úplně srovnat. Republikové kolo bylo samozřejmě z našeho, tehdy ještě poměrně dětského pohledu, něco extra. Zpětně si však myslím, že více motivující a validnější bylo poměrování se s časopisy v kole krajském. Člověk viděl opravdu tu regionální "konkurenci".

JAKÉ RUBRIKY JSI NEJRADĚJI PSAL A KTERÉ TĚ NEJVÍCE BAVILY ČÍST?

Moc se mi líbila rubrika Zámecké křeslo pro hosta, kterého jsem se dvakrát ujal - jednou s powerlifterem Matějem Zedníkem a Mistrem České republiky v latinskoamerický tancích Ondrou Vokurkou. Oba jsem už znal, přesto jsem se o nich však dozvěděl něco, co jsem o nich do té doby ještě nevěděl.



I TOHLE JE ÚČEL TÉTO RUBRIKY. STEJNĚ TAK SE I ŽÁCI NAŠÍ ŠKOLY MOHOU DOZVĚDĚT NĚCO O ABSOLVENTECH. PŘÍKLADY TÁHNOU. MÁŠ TY NĚJAKÝ VZOR?

Konkrétního člověka, jakožto vzor, nemám. Beru si od každé osoby v mém okolí, ke které mám nějaký vztah, určité myšlenky a hodnoty, ale nedokážu ukázat na jednu osobu a říct, že chci být jako ona. Každý jsme přeci jen jiný a jedinečný.



V KOSMONOSÁKU JSI STRÁVIL 5 LET, NEJDŘÍVE JAKO REDAKTOR A PO ODCHODU MARTINA VESELÉHO I JAKO ŠÉF-REDAKTOR. MŮŽEŠ NÁM POPSAT OBĚ POZICE ZE SVÉHO ÚHLU POHLEDU?

Obě pozice mi daly možnost se určitým způsobem vyjádřit, otevřely mi dveře k úplně novým lidem a věcem. Sebraly však občas čas a nervy, každopádně to nebylo nic hrozného a za ta pozitiva to bez pochyby stálo. Mezi pozicemi nebyl (kromě té předpony šéf) ve finále zase takový rozdíl. Hierarchie reportérů byla tak hezky nastavená, že měl každý ve skrže stejné příležitosti a možnosti, jak se v časopise prezentovat. Jediné privilegium, které jsem krom psaní slova šéfredaktora měl, pak bylo, že jsem se mohl podívat na již zmiňované akce.

KAM SE UBÍRALY TVOJE CESTY PO ZŠ? VĚNUJEŠ SE JEŠTĚ V NĚJAKÉ MÍŘE ŽURNALISTICE?

Moje cesta směřovala na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře, kde budu dokončovat druhý ročník. Žurnalistice se již nevěnuji, každopádně na kvalitní novinařinu a literaturu nezanevřu. Ze sféry psaní jsem se přeorientoval více ke hře na klavír, které se věnuji cirká 10 let. Dlouho na to nebyl čas, každopádně je to pro mě v tuto chvíli jakási životní vášeň a výsledky a hra tomu dle mého názoru začínají pomalu odpovídat.

SLEDUJEŠ I TAK NĚJAK POOČKU, CO SE DĚJE U NÁS VE ŠKOLE A V ČASOPISE?

Ke škole se rád a často hlásím. O spoustě akcí a novinek vím, mladší brácha chodí na první stupeň, takže mám vše z první ruky.

JE NĚJAKÁ ŠKOLNÍ AKCE, KTERÁ TI CHYBÍ? KTEROU JSI MĚL FAKT RÁD?

Chybí mi školní olympiáda. Je to hezká akce se skvělým přístupem, asi se na ni někdy půjdu ještě jednou podívat.

TO JSME PROBRALI MINULOST, PŘÍTOMNOST A TEĎ SE PODÍVÁME DO BUDOUCNOSTI. KDE SE VIDÍŠ ZA 10 LET?

V poslední době si podstatně víc uvědomuji, jak je život nevyzpytatelný. Rád bych se věnoval studiu přírodních věd, popřípadě matematiky, ale jak říkám, ještě nevím, co mě v cestě za naplněním této idey potká.

POSLEDNÍ OTÁZKA. CO BYS VZKÁZAL SOUČASNÉ REDAKCI A CO BYS POPŘÁL SVÉ NÁSTUPKYNI EMĚ?

Nepřestávej pracovat, jak už co se časopisu týče, tak i ve svém vlastním životě. Udělej dobrý základ pro další rozvoj KosmoNOSáku, protože to určitě přinese své ovoce. Přeju tobě a celému týmu redaktorů a pedagogů mnoho štěstí a úspěchů. Držím palce.

DĚKUJI ADAMOVI ZA POUTAVÝ ROZHOVOR A PŘEJEME MNOHO ÚSPĚCHŮ NA GYMNÁZIUM I PŘI HŘE NA KLAVÍR.

Mgr. Barbora Marková

BÝVALÍ REDAKTOŘI VZPOMÍNÁJÍ

Otázky:

1. Co se Ti vybaví, když se řekne KosmoNOSák?
2. Na co nejraději z redakčního období vzpomínáš?
3. Ovlivnilo Tě působení v redakci do budoucna?
4. V čem je KosmoNOSák výjimečný?
5. Co Ti KosmoNOSák dal?

MICHAL MUŽÍK (v redakci 2014 – 2016)



1. Když se řekne KosmoNOSák, vybaví se mi hlavně roky strávené na základce a ranní schůzky redakce. Pak taky úplně první návrhy loga maskota. Bylo to tenkrát úplně na začátku a všechno se teprve zkoušelo. O to víc si cením těch prvotních zkušeností a hlavně úspěchů, kterých jsme v těch prvních letech dosáhli.
2. Nejlepší vzpomínky mám na výlety s časopisem. Hlavně právě na výše zmiňované soutěže. Skoro vždy se nám podařilo alespoň umístit. Nedávno jsem projížděl nová čísla z posledních pár let a myslím, že si stále drží jisté kvality. Hlavně se i takhle můžu dozvědět co se po těch letech na škole děje zajímavého.
3. Působení v redakci na mě určitě zanechalo velké stopy :D. Vlastně díky němu jsem se pak na vysoké škole přihlásil na obor žurnalistika. Takže mě vlastně ovlivnil i několik let po odchodu ze základky. Sice mi studium vydrželo jen dva roky, ale možná se třeba ještě někdy vrátím a cestu za žurnalistickou kariérou dokončím.
4. Osobně mi přijde výjimečný v tom, že když se teď kouknu na nová čísla, tak mi přijde, jakoby se vlastně nic nezměnilo. Nemyslím to nijak špatně, ba naopak. Vidím staré známé stránky a zalije mě vlna nostalgie. Většinu lidí z redakce už neznám, takže už to nikdy nebude takové. Ale ten pocit návratu do dětských let tam bude vždycky.
5. Díky KosmoNOSáku jsem se naučil pracovat v týmu a sdílet mezi ostatními členy nápady a myšlenky pro zlepšení. Všechny tyhle věci teď využívám ve svém každodenním pracovním životě a nikdy bych nečekal, že to tak bude.

RADIM MALÝ (v redakci 2014 – 2018)



1. Nový způsob, jak propojit školní prostředí s normálním životem.
2. Asi si teď úplně nevzpomenu. Ale těch vzpomínek je hodně.
3. Asi úplně ne, tedy v tom slova smyslu, že jsem se již nestal součástí žádné jiné redakce.
4. Hned první rok po svém vzniku se KosmoNOSák umístil mezi nejlepšími školními časopisy na kraji a v republice.
5. Působení v redakci mi pomohlo s lepším vyjadřováním myšlenek a se psaním slohovek nejen na základce, ale i pak na gymnáziu.

Mgr. Barbora Marková

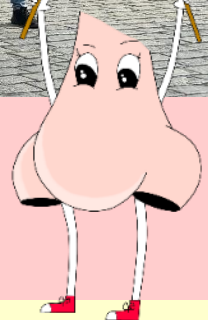
PRAGUE

Prague, the capital city of Czech republic. The most famous monuments are Charles bridge, Prague castle, Old Town square with the Astronomical Clock. Prague is also a hub of art, literature and music festivals. It has the nickname "Golden city" and is one of the most beautiful European destination worth visiting. The Vltava river flows through Prague.

Hub – centrum
Square – náměstí
Monuments – památky



PRAG



Prag, die Hauptstadt der Tschechischen Republik. Die berühmtesten Denkmäler sind die Karlsbrücke, die Prager Burg und der Altstädter Ring mit der Astronomischen Uhr. Prag ist auch ein Zentrum für Kunst, Literatur und Musikfestivals. Sie trägt den Spitznamen „Goldene Stadt“ und ist eines der schönsten europäischen Reiseziele, die einen Besuch wert sind. Durch Prag fließt die Vltava.

berühmtesten – památky
Spitznamen – přezdívka
schönsten – nejkrásnější

Sára Holcová, Nikola Šulcová

ZÁBAVNĚ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM NA STATKU

Jak se žije na statku rodiny Malinových v Dolánkách u Bakova nad Jizerou se přijely podívat děti ze Základní školy v Kosmonosech. Zábavně vzdělávací akce pro ně byla připravena jako poděkování za sbírání suchého pečiva ke krmení hospodářských zvířat našeho bývalého žáka Gabriela Maliny, do kterého se mohly zapojit všechny třídy prvního stupně.

Dopolední program na statku uzpůsobený věku výherců žáky seznámil se životem na statku a s chovem hospodářských zvířat. Náplň akce volně korespondovala s tematickým celkem *Rozmanitost přírody* předmětu prvouka a přírodověda. Nejvíce pečiva nasbírali žáci z 5.A pod vedením paní učitelky Hany Kapounové a těsně je dotahovala 1.A s paní učitelkou Pavlou Šimovou.

Žáci rozdělení do smíšených skupinek se na statku seznámili se stroji či nářadím, které se využívalo či stále využívá při hospodaření. Mohli si pohladit a nakrmit hospodářská zvířata a seznámili se s jejich přínosem pro člověka. Na jiném stanovišti rozeznávali různé plodiny či poznávali byliny a stromy. Bonusem bylo stanoviště věnované myslivosti s ukázkou shozů, zbraní či střelbě z luku na divoké prase.

Aktivitu jsme vzhledem k počtu dětí rozdělili do stanovišť, na kterých žáci plnili úkoly různého charakteru. Tím, že byly skupiny smíšené, bylo skvělé sledovat, jak se ti starší zajímali o mladší kamarády, jak se vzájemně doplňovali, spolupracovali, pomáhali si. Mnohé děti si odvezly bezprostřední autentický zážitek.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se do sběru pečiva zapojili. Děkuji také kolegyním, které nám pomohly v den akce na jednotlivých stanovištích. A největší poděkování patří především Gabrielovi, hlavnímu organizátorovi akce, za jeho myšlenku, kterou se nám podařilo společnými silami zrealizovat do akce plné poznávání, učení se a dobré



nálady.

Mgr. Jarmila Jonášová



Okrskové kolo McDonald's cupu, 1. stupeň

V pondělí 15. 4. se výběr z 4. a 5. tříd zúčastnil okrskového kola Mc Donald's cupu v Bakově nad Jizerou. S panem ředitelem jsme dorazili autobusem do Bakova, kde jsme se převlékli, vyslechli taktické pokyny a šli se rozcvíčit.

První zápas proti Bělé dopadl slibně. Po počátečním gólu Štěpána jsme přestali být nervózní a já do poločasu přidal ještě dvě branky. Po poločase jsem skóroval ještě jednou,

takže náš tým nikterak nemrzelo, že nám v závěru soupeř vstřelil branku. Po první výhře 4:1 jsme si mysleli, že všechno půjde jako po másle, jenomže nám nedošlo, že Bělá byl nejslabší soupeř!

Na domácí Bakov jsme šli s přesvědčením, že to zmačkáme. O poločase jsme ještě tak tak vyhrávali 3:2 (po gólu Antonína a 2 mých brankách), ale soupeř nás nakonec přejel výsledkem 6:3. K postupu jsme potřebovali porazit v posledním utkání Mnichovo Hradiště, ale ani proti nim se nám nedařilo kvůli zbytečným chybám v obraně. Na konci 1. poločasu jsme se ještě jakž takž drželi. Dominik dal gól ze standardky a já jsem přidal 2 góly, ale ve 2. poločase jsme se silnějším soupeřem neudrželi krok a prohráli 7:3. Potom jsme šli na vyhlášení, dostali medaili za 3. místo a našťavání odjeli domů.



Martin Janeček

Okénko mladého sportovce

Diana Vondrášková je velmi kamarádská holka, která dělá street dance. Tak jsem se jí zeptal na pár otázek.

1. Co je Street dance vlastně za sport?

Street dance je styl tance, který zahrnuje různé taneční styly, jako třeba Afro house, Hip Hop, House, Dance Hall a spoustu jiných.

2. Jak vypadají tvé tréninky?

S holkama trénujeme 2x týdně hodinu a půl, někdy i déle a před soutěžní sezónou máme víkendová soustředění. Netrénujeme jen sestavy, ale i posilujeme, zlepšujeme techniku a volný styl, tzv. free-style.

3. Kdo je tvůj idol?

Mým největším idolem jsou hlavně moji trenéři.

4. Jakého úspěchu bys chtěla dosáhnout?

Ráda bych se někdy dostala na mistrovství Evropy.

5. Proč zrovna Street dance, co tě na něm baví?

Libí se mi tento styl – hudba, taneční pohyby a baví mě soutěže, zažívat s holkama napínavou atmosféru jako jeden team.

6. Stal se ti někdy nějaký úraz?

Kromě pár natažených svalů jsem žádný úraz zatím neměla.

7. Tvůj zatím největší dosažený úspěch?

V loňském roce jsme se s naší skupinou staly mistryňmi Čech a vicemistryňmi České republiky.



Štěpán Kulich

Chalupa ve Vydří

O d té doby, co děda zemřel, je chalupa ve Vydří lehce opuštěná. Babička nemá řidičák a autobusem jede dlouho předlouho. Chalupa stojí na dobrém, ale zároveň špatném místě.

Dobrém proto, že nabízí panoramatický a překrásný výhled na náves s vodní nádrží. Její voda je sice zakašená, zelená a smradlavá, ale i tak je na ni velmi pěkný pohled. Růžové a bílé lekníny vodní hladina jemně nadzvedává a s lehkým šploucháním dává zase do roviny. Zničená cesta, po které se těžce jezdí, však působí vzrušujícím dojmem dobrodružství. Na malinké návsi se nachází malá kaplička žlutobílé barvy. Byla by mnohem hezčí, kdyby neměla tak strašně podmáčené stěny. Jak už jste se dozvěděli, že kaplička je podmáčená, tak i dědečkova chalupa stojí v hotové bažině.

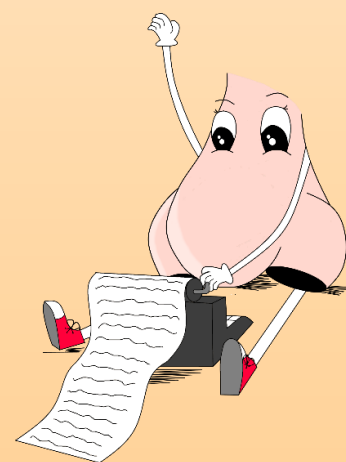
Chalupa není malá, ale ani velká. Je však hrozně poničená. Stěny jako kdyby prosily, aby je nějaká dobrá duše uzdravila. Do plačících stěn se s velkou pravděpodobností musela dostat nemilosrdná voda, která způsobila kolosální pukliny na všech zdech chalupy. Okenní tabulky klepají a řinčejí strachy pokaždé, když zafouká mocný vítr, nebo se spustí ohromný liják. Zelené okenní rámy už nevypadají tak fešně, jak vypadaly dřív. Teď v nich neposlusně hnije dřevo a pokaždé hlasitě křičí, když si tvrdohlavá barva usmyslí odloupnout a spadnout do měkké trávy, která je plná pilných mravenců. Stará a líná vrata vedoucí do zanedbaného dvoru už přímo rozežral červotoč. Proto je podpírá ochotný kůl. Na zanedbaném dvoře roste před polorozpadlou králíkárnou vysoká líska. Líska má vždy málo oříšků z velmi prostého důvodu. Protože na tyhle oříšky si chodí pochutnat sobecké veverky.

Dvě tlusté a kanibalistické slepice poskakují po dvoře jako dva vrabci, a přitom zběsile klovajíc do země, aby si ulovili růžovou žízalu. Žízaly nejsou jejich běžnou potravou, ale mají je rádi. A slepice přímo milují kuřecí kosti a skořápky od vajec. Ale spokojí se i hlávkových salátem nebo kopřivami, které je vždy popálí, a tak po nich s hlasitým křikem létají sem a tam.

Uvnitř chalupy nic moc není. Ale půda, to je pro každého dobrodruha ten největší poklad. Velká místnost s nizoučkým stropem, dvě malinkatá okénka sem skoro nepouštějí světlo – jenom tenoučký kužel světla, který se řítí středem půdy. Právě tenhle ten proužek osvětluje starý, opotřebovaný, ale přesto nádherný šicí stroj. Možná, kdyby se trochu vyčistil ze sevření krajkových pavučinek, a ještě k tomu vyleštil, tak by to byl překrásný starožitný kousek. V temném koutě vzlyká zapomenutá váha a zaprášená závaží, která pořád marně hledají svojí největší a nejtěžší kamarádku. Hned vedle šeptajících dřevěných truhel netrpělivě cvaká kovovými zuby past na myši. Přes jakousi prádelní šňůru jsou pověšené tři deky pomlouvající stará venkovní vrata. Půda je tiché místo plně tajemství a neobjevených pokladů, ale i přes všechny smutek zapomenutých věcí je jednou z nejveselejších místností v dědečkově chalupě.

Za dalšími vraty, už v lepším stavu než ty předešlé, se nachází čarokrásná zahrádka plná starých jabloní, které ladně tancují s větrem. Při každém pohnutí vždy hlasitě zaskřípou jako kdyby někoho na nože brali. Štěbetající vlaštovky vždy při svých výpravách posedávají na větvích jabloní. Kulatá a červeňoučká jablíčka vždy sladce zavoní, když jen někdo vejde do zahrady. A ta chuť. Nedají se porovnat s žádným jablkem z obchodu. V zahradě nejsou jenom stromy. Je tam i hučící studna, která se kvůli svému hučení musela přikrýt dvěma těžkými kamennými deskami. A tak už nikdy nebude slyšet, jak si hučí svojí pohřební píseň. Tahle zahrada není obyčejná. Je sice zanedbaná, ale tak tichá, voňavá a kdoví jaká, že je v ní krásné strávit letní horké dny pod starými jabloněmi, které vrhají temné stíny.

Tak tohle je dědečkova chalupa ve Vydří plná tajemství, bolesti, smutku, radosti, plná prapodivných i normálních pokladů, ale hlavně plná tlustých kanibalistických slepic.



**Autorkou textu je Eva Hájková, 7.A
Připravila Diana Vondrášková**

Rudý karakal

Náš příběh začíná v omšelé chaloupce na kraji hlubokého lesa. V chaloupce žije malý chlapec s otcem alkoholikem. Tatínek asi proto, že tak velmi pije a přišel částečně o rozum, pojmenoval svého synka Rudý Karakal. I když se to zdá jako velmi nepravděpodobné Rudý Karakal má ještě dědu, který žije také jako jeho otec velice nezdravým životním stylem. Rudý Karakal rostl jako dříví v lese a naučil se, že co se dá sníst se také sní.



Jednoho dne si otec pijan vzpomněl na dědu a zavolal si Rudého Karakala k sobě: „Karakálku“, říká otec, „Tvůj dědeček, který žije uprostřed temného lesa slaví dnes kulaté narozeniny, je mu 101 let. Vezmi si mošnu, do čutory naber ze soudku, co máme ve sklepě naší domácí pálenici a jako dárek dědovi přines první věc, která tě cestou cvrnkne do nosu.“ Před cestou si Karakal nazul své nové krásně lesklé rudé kozačky a na hlavu si nasadil plátěnou tašku. Byl to opravdu fešák k pohledání. Poté Rudý Karakal udělal vše, co mu rumem nasáklý otec nakázal a vydal se na cestu. Dědova chalupa je vzdálená přibližně 37,88 minut svižné chůze. Cesta pěkně ubíhala, rudé kozačky se bořily do měkké lesní půdy a plátěná taška na hlavě zvesela vlála. Rudý Karakal si cestu zkrátil přes velký kopec, na kterém stojí chalupa tety Kořenářky, která ale nebyla opravdovou Karakalovou tetou. Rudý Karakal si řekl, že střecha z tetiny chalupy, která není jeho teta, by se mohla hodit jako dárek dědovi. Chaloupka je totiž perníková. Rudý Karakal se dvakrát nerozmýšlel, kus střechy uloupnul, hodil ji do mošny a vydal se dál na cestu. Než se teta, co není Karakálkova teta vzpamatovala, vyběhla z chalupy ven a než položila naléhavou otázku: „Kdopak mi tady loupe perníček?“ byl Karakal už dávno pryč.

Vždy když se Rudý Karakal vydá do lesa, má se zvěř na pozoru. Rudý Karakal je pověstný a obávaný lovec. Tato informace se, ovšem asi nedostala ke starému vlku. Ten chudák si v domnění, že si pěkně pošmákně na mladém mase, na Rudého Karakala kousek před dědovou chalupou počkal.

Ve chvíli, kdy se vlk s Rudým Karakalem střetli tváří v tvář Karakal nezaváhal ani vteřinu. Milého vlka smrtelně zranil svou rudou ukrutně mocnou špičatou kozačkou. Vlka popadl, nacpal si ho k té perníkové střeše do mošny a šel do chalupy za dědou co byl opravdu jeho děda. Děda měl z Rudého Karakala a jeho dárků upřímnou radost. Vlka si opekli k tomu přikusovali perníkovou střechu, a nakonec tam byl i ten myslivec. Děda totiž našel jednu lahvinku tohoto lahodného moku ve spížírně. Oslava dědových kulatých 101. narozenin se tak náramně vydařila. jsme šli všichni společně.

Kryštof Evan Mertl

Zdroj obrázku: <https://autorskesperky.com/blog/post/karakal.html>

S Martinem do univerzitního Oxfordu

V minulém článku jsme se zabývali tak trochu Londýnem. Ve Velké Británii ještě na chvíli zůstaneme, jelikož jsem měl tu příležitost v listopadu navštívit město **snové nálady neboli Oxford**. Odlétali jsme klasicky z Prahy, což bych tu ani nezmiňoval, nebýt velkých turbulencí, které nás provázely na londýnské letiště Stansted.

Oxford nás přivítal tradičním, lehce pošmourným počasím a rozvodněnou Temží. Bláta dost. Následně jsme se přesunuli do studijních částí tohoto starobylého města. **Viděli jsme nejstarší univerzitu světa, konkrétně University College, která byla založena v roce 1249**, a taky koleje Balliol a Merton které byly založeny o 20 let později. Některé koleje jsou dokonce i volně přístupné a některé mají zase krásné rozlehlé parky, kde se pásli daňci, laně a jeleni. Procházeli jsme taky přes Christ Church Cathedral a všimli jsme si, že zde v roce 1335 došlo k zabití několika studentů místními občany, kteří nechtěli, aby se v Oxfordu studovalo. Zdálo se také viděli palác, kde v roce 1642 kvůli občanské válce sídlil Karel I. UVědomil jsem si, že nejen Londýn (od Oxfordu vzdálený 60 milí), ale i sám Oxford je multikulturní město. Objevili jsme malé oxfordské letiště, které

odbaduje převážně obchodní a soukromé lety. Po prvním náročném dnu následoval další. **Zavítali jsme do pravděpodobně nejstaršího univerzitního muzea vůbec, a sice do přírodovědeckého**

Ashmolean Museum. V prostoru nad námi se vznášely kostry dinosaurů, ve vitrínách byly ukázky bakterií nebo se zde zjevila na první pohled nenápadná expozice věnovaná lidské evoluci. Maminky můžete zanechat u sbírky motýlů, které je možná doslova zhypnotizují. Procházeli jsme také kolem hodně starobylých škol, třeba Cheney School nebo Cherwell School. Taky zde bylo dost hospůdek a kavárniček, plných studentů. Mnoho akcí, každý má pořád něco naplánovaného, prostě Oxford se ani na chvíli nezastaví. Což se asi dalo čekat, ale stejně vás toto město překvapí, jelikož není město jako město. Okouzlí vás to, ale jakmile jste už příliš zažraní do této atmosféry, je mnohem větší pravděpodobnost, že vás to taky omrzí a začnete chtít moderní styl. A to zatím nechcete. **Dále jsme se vmáčkli se do jedné z nejstarších knihoven světa, do Bodleian Library**. Zvenku nenápadný domek, který je vevnitř až



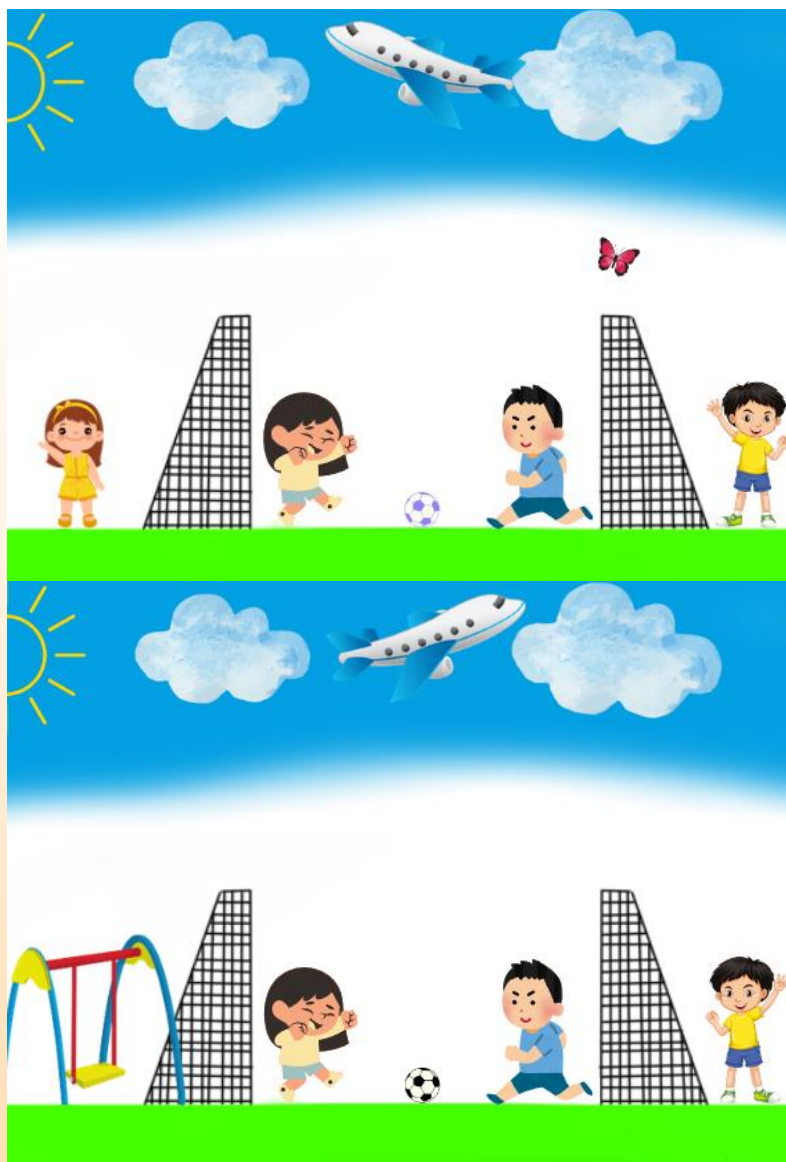
po čtyři patra naplněný knížkami. Mezi regály je i vměstnaná kavárna. **Nepřečíst ty krásné knihy, to mi srdce drásá, no prostě je to krása!** Nikdy neprozkoumáte všechna zákoutíčka, i kdybyste chtěli. Všude nějaké uličky, všechna témata, na která si vzpomenete. Zkuste si představit tučet Luxorů a ještě kus a možná to bude trošilinku podobné.

Poslední den jsme prošli krásný park, to znamená University Park. Zase laně, daňci a srnci... Taky jsme věděli, že v Oxfordu aktuálně studuje herečka Emma Watson, jenž ztvárnila roli Hermiony Grangerové ve filmech o Harrym Potterovi, ale nepotkali jsme ji. Při odjezdu z města jsem si všiml, že oxfordské partnerské město je italská Padova, která je mimochodem taky univerzitní.

Zkrátka, i když bude pršet, vždycky je kam se schovat. Snad vás ta starožitnost všude neomrzí a pak je to super.

Martin Janeček

Najdi rozdíly



Spoj dvojice

Zelený	Květina
Pršavý	Věž
Ovocný	List
Jarní	Svetr
Vysoká	Mrak
Teplý	Bonbon

Vypočítej

$7 \times 8 =$

$5 \times 3 =$

$5 \times 3 =$

$9 \times 9 =$

$9 \times 9 =$

$6 \times 6 =$

$6 \times 6 =$

$4 \times 2 =$

$4 \times 2 =$

$24 \div 4 =$

$24 \div 4 =$

$55 \div 11 =$

Vyřeš tajenku

1) Plod dubu, který je většinou na podzim			L			
2) Ženské jméno začínající na X		X				
3) Obilí, ze kterého se vyrábí mouka nebo chléb				O		
4) Stavba, která vede přes vodu a silnici		M				

Připravila Kateřina Kouřimská,

do digitální podoby převedl Štěpán Kulich

Redakce

Vedoucí redakce: Mgr. Barbora Marková

Textová korekce a koordinace: Mgr. Jarmila Jonášová

Šéfredaktorka: Ema Kopecká

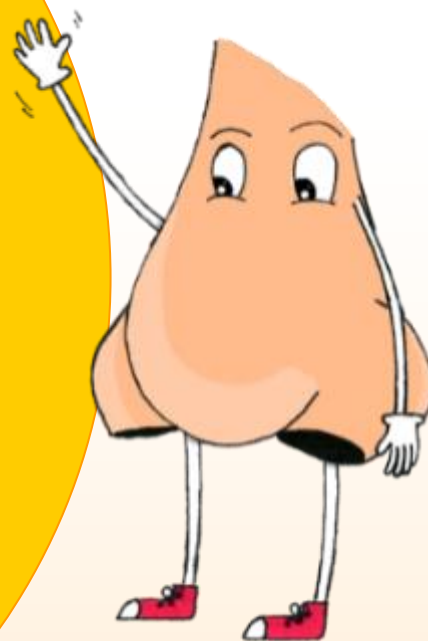
Asistenti a redaktoři: Michal Sekera a Štěpán Kulich

Grafik: Fabian Volf (externista)

Ilustrátoři: Tomáš Kolbaba (externista), Ema Kopecká

Redaktoři 1. stupeň: Martin Janeček, Thea Pískačová, Rozálie Ullmanová, David Hlava

Redaktoři 2. stupeň: Kateřina Kouřimská, Diana Vondrášková, Pavel Mlejnecký, Tereza Kabátová, Kryštof Evan Mertl, Jiří Lukeš, Nikola Končinská, Nela Palaštuková, Štěpán Kulich, Václav Petříček, Emma Filipi, Ema Kopecká, Sára Holcová, Dana Gajdová, Zora Kopecká



Exkurze do botanické zahrady v Praze

Příští číslo KosmoNOSáku vyjde v prosinci 2024

